

Beste Kristine

(maar ook mama Leen, papa Youssef, oma Jani, mama Wendeline, mama Pettie, ...)

Waar is de tijd? Zeventwintig paar friemelende handen die ik moesten leren breien, haken en naaien. Handwerkles. Vandaag bestaat het gelukkig niet meer. Goed dat jij er was, Kristine. Je bood me spontaan aan om 'handwerk mama' van mijn klas te worden. Het was echt jouw ding! Je was mijn redding.

Elke donderdag, na de middagspeeltijd, stond je paraat. Achteraan in de zithoek verzamelde je de meest springerige ka-poenen. En terwijl ze tot rust kwamen – *"Twee steken rechts, twee steken averechts"* – luisterde je naar hun verhalen, – *"Priem losjes in de rechterhand"* – stelde je vragen of gaf hen moederlijk advies. Zelfs Geraldine vorderde week na week met haar sjaal. Jouw aanwezigheid werkte betoverend. Ik was apetrots toen de eerste sneeuw viel en elk van mijn leerlingen pronkte met een mooie zelfgebreide sjaal!

In de school gooiden we deuren meer en meer open. Uitstapmama's, knutseloma's, sportvrijwilligers, schoolkrant-papa's, een ouder-compostmeester, ... Sommigen konden elke week, anderen namen één keer per jaar speciaal een dagje vrij. Het was fenomenaal. Tijdens onze avonturentocht motiveerde mama Pettie iedereen over de toch wel erg hoge balk. Schilderden we met mama Wendeline 'nat in nat'. Papa Youssef nam ons mee in de wereld van Oosterse kruiden en oma Jani deelde elke week boeken uit in de bibliotheek.

Kristine, het was heerlijk jou vorig week in de supermarkt weer te ontmoeten. Nadat we bijgepraat waren over de kinderen en - bij jou al - kleinkinderen begonnen je ogen te schitteren. *"Weet je wat ik volgende week ga doen? Ik ga bij mijn kleinzoon in de klas een groepje begeleiden om hen de kruisjessteek te leren. Ik heb terug aan de tijd bij jou in de klas zitten denken."*

Nog enkele dagen en de zomervakantie komt eraan. Al weken worden ouders commercieel om de oren geslagen met "Dankjewel juf of meester"-prullaria. Goed bedoeld. Zelf vond ik een mooi kaartje, een zelf geplukte bos bloemen of prachtige tekening dikwijls de mooiste herinnering aan het voorbije schooljaar.

Maar meer nog ... ook mama's, papa's, oma's, opa's en vele vrijwillige handen verdienen een ferme dankjewel voor het voorbije schooljaar. Mee-helpen, mee-denken en mee-ondersteunen begint dicht bij het kind zelf. Het maakt van de basisschool een warme leefgemeenschap. Het draagt bij aan het welbevinden van de leerlingen. En daar doen we het voor!

Dank je wel!

Marianné